

I-14. В ЯСНУ НІЧ / V JASNU NICH / ON A CLEAR NIGHT

Олександр Кониський / Oleksander Konysky

В	ясну	ніч	у	садок	вже	не	вийде	вона,
V	jasnu	nich	u	sadok	vzhe	ne	vyjde	vona,
On	a bright	night	into	the orchard	already	will not	come out	she,

He	пригорне	мене,	не	підставить	чола
Ne	pryhorne	mene,	ne	pidstavyt'	chola
Will not	embrace	me,	will not	offer	[her] brow

Під	гарячії	губи	мої!...
Pid	harjachiji	huby	moji!...
To	ardent	lips	my!...

He	прониже	мене	її	погляд	палкий,
Ne	pronyzhe	mene	jiji	pohljad	palkyj,
Will not	pierce	me	her	gaze	fervent,

I	на	серці	на	дні	не	загоїть	ніхто
I	na	sertsi	na	dni	ne	zahojit'	nikhto
And	in	[my] heart	at	the bottom	will	heal	no one

Превеликії	рани	мої!
Prevelykiji	rany	moji!
Gaping	wounds	my!

Зрозуміла	вона,	на	всім	світі	одна,
Zrozumila	vona,	na	vsim	sviti	odna,
Understood	she,	in	all	the world	[she] alone

Мій	недуг	і	печаль	і	пекельний	той	жаль,
Mij	neduh	i	pechal'	i	pekel'nyj	toj	zhal',
My	affliction	and	grief	and	infernal	that	sorrow,

Що	повік	не	покине	мене...
Shcho	povik	ne	pokyne	mene...
That	forever	will not	abandon	me...

I	мій	сум	і	нудьгу	розділяла	вона,
I	mij	sum	i	nud'hu	rozdiljala	vona,
And	my	sadness	and	ache	shared	she,

I	коханням	своїм	скільки	раз,	о,	свята,
I	kokhannjam	svojim	skil'ky	raz,	o,	svjata,
And	with love	her	how	often,	Oh,	saint,

Життя	нове	вливала	в	мене!
Zhyttja	nove	vlyvala	v	mene!
Life	new	poured	into	me!

A	тепер?	Hi,	не	жди!	Ти	не	прийдеш	сюди...
A	teper?	Ni,	ne	zhdy!	Ty	ne	pryjdesch	sjudy...
And	now?	No,	do not	wait!	You	will not	come	here...

Серце	змовкни	моє,	старих	ран	не	буди!
Sertse	zmovkny	moje,	starykh	ran	ne	budy!
Heart	fall silent	my,	old	wounds	do not	wake!